

Dr. Kolláth Zoltán ügyvéd

Ügyszám : 6038/2016.

Alkotmánybíróság

1015. Budapest
Donáti utca 35-45. szám
1535. Budapest
Pf. 773.

A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma, mint
első fokon eljáró bíróság útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1730-3/2018
Érkezett:	2019 JAN 09.
Példány:	1
Melléklet:	0 db
Kezelőiroda:	ju

Hivatkozással az [REDACTED] Korlátolt Felelősségű Társaság [REDACTED] mint alkotmányjogi panaszt benyújtó által előterjesztett alkotmányjogi panasz folytán a T. Alkotmánybíróság előtt, **IV/1730-1/2018. szám** alatt folyamatban lévő eljárásban, a T. Alkotmánybíróság részéről 2018. november 28-án kelt és 2018. december 11-én kézhez vett tájékoztatásában foglaltakra, az alkotmányjogi panasz kiegészítése iránti kötelezettségének az alkotmányjogi panaszt előterjesztő az alábbiakban tesz eleget.

Az alkotmányjogi panasz előterjesztő tisztelettel közli, hogy a korábban benyújtott alkotmányjogi panaszának *kiegészítését dőlt betűvel* jelöli azzal, hogy a kiegészítéssel egységes szerkezetbe foglalt alkotmányjogi panaszt az alábbiak szerint terjeszti a T. Alkotmánybíróság elé. A kiegészítés során az alkotmányjogi panaszt előterjesztő felhívja az Alaptörvény valamennyi – az alkotmányjogi panaszban foglaltakat érintő – rendelkezését is, illetve részletesen kitér arra is, hogy a sérelmezett bírói döntések miatt ellentétesek az Alaptörvény előzők szerint megjelölt rendelkezéseivel.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. § alapján és az [REDACTED] **Korlátolt Felelősségű Társaság** [REDACTED] mint alkotmányjogi panaszt benyújtó, jogi képviselőként eljárva, az alábbi alkotmányjogi panaszt terjesztem elő.

Kérjük a tisztelt **Alkotmánybíróságot**, hogy állapítsa meg a **Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma 9.G.40.400/2017/12. számú ítéletének** és a **Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Gfv.VII.30.008/2018/11. számú ítéletének** alaptörvényellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Dr. Kolláth Zoltán ügyvéd [REDACTED]

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

Ad.1./ Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a.)A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése.

Az [REDACTED] Részvénytársaság [REDACTED] (Rt.), úgy, mint az [REDACTED] Részvénytársaság [REDACTED] (Zrt.) jogelődje és az [REDACTED] Kft. (Kft.) [REDACTED] napjára dátumozott, elnevezésében „Ingatlan pénzügyi lízingszerződés”-t, tartalmában azonban részletvételt magában foglaló adásvételi szerződést (a továbbiakban: Szerződés) (1. számú melléklet)kötött meg.

A felek a Szerződésben 4.964 m2 alapterületű ingatlan adásvételében állapodtak meg, azonban a Kft.-nél történt ügyvezető váltást követő vizsgálat lefolytatása után derült ki, hogy az Rt. csupán 2991 m2 területű – természetben [REDACTED] szám alatt található - ingatlant adott el a Kft.-nek.

A Kft. jogvédte fogyasztói érdekeit nagymértékben sértette a Szerződés, ezért a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiumához, mint első fokú bírósághoz, kereseti kérelmet, majd keresetkiegészítést terjesztett elő. A Kft. a kereseti kérelemben – korábbi, maradéktalan pénzügyi teljesítésére figyelemmel – az ingatlan tulajdonjogának átruházására vonatkozó jognyilatkozat pótlását kérte, a keresetkiegészítésben pedig annak megállapítását kérte, hogy a felek között részletvételt magában foglaló adásvételi szerződés jött létre, az Rt. (Zrt.) kellékszavatosságra ütköző módon teljesített, amelyre figyelemmel a Kft. részéről szavatossági igény és beszámítás is előterjesztésre került.

A polgári peres eljárás 24.G.41.972/2014. szám alatt volt folyamatban, amelynek során az első fokú bíróság 13. számú – tárgyaláson meghozott - végzésével a pert megszüntette arra való hivatkozással, hogy a Szerződés nem fogyasztói szerződés, amelyre figyelemmel nem lehet alkalmazni a Kft.-nek a tisztességtelen szerződési feltételekre való hivatkozásait, egyebekben pedig megállapította, hogy a választottbírósági kikötés érvényesen létrejött. (2. számú melléklet)

A Kft. fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság, 14.Gpkf.45.254/2014/2. számú végzésével (3. számú melléklet) az első fokú bíróság végzését hatályon kívül helyezte és az első fokú bíróságot a per további tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A másodfokú bíróság végzésében rögzítette, hogy a felperes fogyasztó (!), éppen ezért a kereseti kérelmében rögzítettek alapján az első fokú bíróságnak az ügyben a szükséges vizsgálódást meg kell ejtenie.

A Fővárosi Ítéltábla 2. számú végzésének 5. oldal ötödik bekezdésében a következőket állapította meg: „... a perbeli lízingszerződés megkötése a felperes gazdasági, szakmai tevékenységét is szolgálta, azonban a felperes fogyasztói minősége szempontjából annak van jelentősége, hogy, hogy a pénzügyi lízingszerződést gazdasági, szakmai tevékenysége céljából kötötte-e.

A felperesi gazdasági társaság cégadataiból, valamint az egyik tulajdonos nyilatkozatából egyértelműen megállapítható, hogy a felperes gazdasági tevékenységének nem az a célja, hogy ingatlant lízingeljen, ezért a felperes a perbeli szerződést nem köthette tevékenységi körén belül. A kialakult bírói gyakorlat szerint az ilyen szerződés fogyasztói szerződésnek minősül, mivel a lízingügylet a cél szerinti tevékenység folytatásának feltételét hivatott biztosítani, ezért a felperes nem köthette a tevékenységi körén belül (5.Pkf.25.191/2014/3.)”

A Fővárosi Ítéltábla végzésének indokolása, tiszta, világos és érthető volt.

Az első fokú bíróság előtt folyamatban lévő peres eljárás időtartama alatt a Zrt. a [REDACTED] [REDACTED] Választottbírósághoz (választottbíróság) – felmondás jogszerűségének és közölt elszámolás helyességének megállapítása iránt – kereseti kérelmet terjesztette elő, majd a 11/2014. szám alatt folyamatban lévő eljárás (4. számú melléklet) utolsó tárgyalásán kereseti kérelmét meghatározott tőkeösszeg és kamatai megfizetésére kötelezésre módosította.

A választottbíróság eljárása számtalan alaki és tartalmi hibától volt terhes, a legnagyobb hibázás azonban az volt részükről, hogy a Zrt. pénzkövetelését egy „lemínuszolt számla” (5. számú melléklet) talajára helyezett, elszámolással egyáltalán alá nem támasztott követelés alapján ítélte meg. (6. számú melléklet)

A Kft. az ítélet ellen a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiumához (Fővárosi Törvényszék) fordult, a választottbírósági ítélet érvénytelenítése iránt. A Fővárosi Törvényszék 9.G.40.400/2017/12. számú ítéletében (7. számú melléklet) – függetlenül attól, hogy a kereseti kérelem nem erre irányult és gyakorlatilag „harmadfokú fórumként” - felülbírált a Fővárosi Ítéltábla jogerős végzésében foglaltakat akkor, amikor – erre vonatkozó bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül - azt rögzítette ítéletében, hogy a felperes (ti. a Kft.) nem minősül fogyasztónak. A Fővárosi Törvényszék ezt a jogi kategóriát (ti. fogyasztó) az ítéletében ugyan nem használja, „az üzletszerű gazdasági tevékenységhez kötöten használta fel az érvénytelenítési per alperesének szolgáltatását...” kitételből azonban nem lehet másra következtetni.

A Fővárosi Törvényszék – azon túl, hogy szembehelyezkedett a Fővárosi Ítéltábla jogerős végzésében tett megállapításával – még csak meg sem kísérelte annak akár fő vonalakban történő indokolását, hogy miért is nem tekintette – a Fővárosi Ítéltábla megállapításával ellentétesen – fogyasztónak a Kft-t. A Fővárosi Törvényszék csupán megállapította, hogy a Kft., mint felperes nem fogyasztó, elmulasztva azt megokolni, hogy ezen megállapításra milyen tények ismeretében, illetve milyen bizonyítási eljárásban szerzett bizonyítékok értékelését követően jutott.

A Kft. fellebbezése folytán eljáró Kúria, mint felülvizsgálati bíróság, a Gfv.VII.30.008/2018/11. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. (8. számú melléklet)

A Kúria ítéleti indokolásának 24. pontja következőket tartalmazza: „A gazdasági társaságként ingatlan üzemeltetésére, bérbeadására alapított – a perbeli szerződés megkötésekor is e gazdasági tevékenységgel működő – felperes esetében nem volt ezért megállapítható a felek közötti lízingszerződés fogyasztói jellege, hogy azt gazdasági tevékenységé kívül eső célból kötötte volna.”

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság – a rá irányadó szabályok szerint – nem folytatott le bizonyítási eljárást és a Fővárosi Törvényszék bizonyítékokkal alá nem támasztott jogerős ítéletét fogadta el ítélezésének alapjául, hasonlóan szembe helyezkedve a Fővárosi Ítéltábla jogerős végzésében foglaltakkal.

b.) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése.

A Kft. e helyen hivatkozik a választottbíráskodásról szóló 1994. évi LXXI. törvény vonatkozó rendelkezéseire, amelyekben foglaltakat megtartotta, a Kft-nek rendes jogorvoslati lehetősége nem volt.

54. § a választottbíró ítélete ellen fellebbezésnek nincs helye; csak az ítélet érvénytelenítése kérhető a bíróságtól, az 55. §-ban felsorolt okokból.

57. § A bíróság eljárására egyebekben a Pp. rendelkezései irányadóak azzal, hogy a bíróság ítélete ellen fellebbezésnek helye nincs, felülvizsgálati kérelem azonban előterjeszthető.

c.) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje.

A Kft., mint alkotmányjogi panaszt benyújtó nyilatkozta, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) megtartásra került.

Az alkotmányjogi panasz benyújtási határideje tekintetében a Kft. előadja, hogy a Kúria Gfv.VII.30.008/2018/11. számú ítéletét – jogi képviselője – 2018. szeptember 23. napján töltötte le cégkapujáról, ennek megfelelően a kézhezvétel is ugyanez a nap. Ezt figyelembe véve a rendelkezésre álló 60 nap még nem telt el.

d.) Az indítványozó érintettségének bemutatása.

A Kft., mint a jelen alkotmányjogi panaszt benyújtó személy a Szerződés szerinti szerződő fél (részletekben teljesítő vevő) volt, majd az általa megindított és elszenvedett eljárásokban perbeli legitimációval rendelkezett, mind felperesi, mind alperesi oldalon. Ezt igazolja a mellékletként becsatolt Szerződés, továbbá a támadott bírósági határozatok is.

e.) Annak bemutatása, hogy az állított alapiogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

A Kft., mint a jelen alkotmányjogi panaszt benyújtó közli, hogy álláspontja szerint a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség következett be akkor, amikor egy tisztázatlan tényállás alapján a Fővárosi Bíróság a Fővárosi Ítéltábla jogerős végzésének megállapításaival szembehelyezkedett és ezt a döntést a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság elfogadta.

Ez a bírósági eljárás alapvetően sérti az Alaptörvényben rögzített jogállamiság elvét.

Ad.2./ Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a.)Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése.

Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.)

ALAPVETÉS

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

M) cikk

(1) Magyarország gazdasága az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik.

(2) Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.

R) cikk

(1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkre kötelezőek.

(3) Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

T) cikk

(1) Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg. Sarkalatos törvény eltérően is megállapíthatja az önkormányzati rendelet és a különleges jogrendben alkotott jogszabályok kihirdetésének szabályait.

SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

AZ ÁLLAM

A bíróság

25. cikk

(1) A bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el. Bíróság a rendes és a közigazgatási bíróság.

(4) A bírósági szervezet többszintű. Az ügyek meghatározott csoportjaira külön bíróságok létesíthetők.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

b.) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének részletes indokolását az alkotmányjogi panaszt előterjesztő a következők szerint adja elő:

ba.)

1./ Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: régi Abtv.) indokolása szerint az Alkotmányban biztosított jog nem lehet egyenlő pusztán alapjogsérelemmel, annál szélesebb értelme van. A szöveg első értelmezését a 65/1992. (XII. 17.) AB határozat adta. Ez a következőképp határozza meg az alkotmányjogi panasz, illetve az Alkotmányban biztosított jog sérelmét: „az alkotmányjogi panasz az Alkotmányban szabályozott alapvető jogok védelmének eszköze, amely alapvető jogok rendeltetése az, hogy az államhatalommal szemben alkotmányos garanciákat teremtsenek az állampolgár, az egyén vagy egy közösség jogainak védelmére, cselekvési autonómiájának biztosítására.”

2./ Magyarország Alaptörvénye (Alaptörvény) 24. cikk (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27.§-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. [3098/2014. (IX.11.) AB végzés].

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja szerint az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. A (3) bekezdés b) pontja értelmében az Alkotmánybíróság a (2) bekezdés d) pontjában foglalt hatáskörében megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. („valódi alkotmányjogi panasz”). Az Abtv. 43. § (1) bekezdése rendelkezik arról, ha az Alkotmánybíróság a 27. § alapján folytatott eljárásában az alkotmányjogi panasz alapján megállapítja a bírói döntés alaptörvény-ellenességét, a döntést megsemmisíti.

3./ Az Alaptörvény R) cikk (1) bekezdése szerint az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja. Nyilvánvaló, hogy az Alaptörvénnyel való összhang biztosításához az Alaptörvény szövegének értelmezésére van szükség. Erre vonatkozóan pedig az R) cikk (3) bekezdése azt írja elő, hogy az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a Nemzeti Hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

4./ Az Alaptörvény AZ ÁLLAM A bíróság 28. cikknek megfelelően, a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Kijelenthető, hogy az Alaptörvény 28. cikke államszervezeti és nem alapjogi katalógusbeli rendelkezés, amely a bíróságoknak címzett jogértelmezési segédszabályt tartalmaz, és amely nem tekinthető [hasonlóan az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdése szerinti jogbiztonság elvéhez] olyan Alaptörvényben biztosított jognak, amelynek sérelmére alapítva alkotmányjogi panasszal lehetne fordulni az Alkotmánybírósághoz. Az Alkotmánybíróság az ezzel kapcsolatos álláspontját a 3059/2015. (III.31.) AB végzésében akként fogalmazta meg, hogy ... a rendelkezés a bíróságok számára fogalmaz meg jogértelmezési követelményt.

Ezen megállapítást meghaladóan azonban még további jogelveket is figyelembe kell venni.

5./ A bíróságról az Alaptörvény AZ ÁLLAM 25-28. cikkei rendelkeznek. A bíróságok jogalkalmazó tevékenységet folytatnak, munkájukat a jogszabályokban foglaltaknak megfelelően, meghatározott rend alapján végzik. A bíróságok az igazságszolgáltatást gyakorló, más hatalmi ágaktól független, politikailag és világnézetiileg semleges, önálló hatóságok. A bíróságok feladatait a bírók és egyéb bírósági alkalmazottak látják el.

6./ Az igazságszolgáltatás alapelvei között került rögzítésre a tisztességes eljárás elve, amely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy bírói útra tartozó ügyét független és pártatlan bíróság, ésszerű határidőn belül, tisztességes eljárás keretében bírálja el. A tisztességes eljáráshoz való jog az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezményben (Róma, 1950. november 4.) is szereplő olyan alapvető jog, amely az igazságszolgáltatáshoz kapcsolódóan a bírósági eljárás alkotmányos garanciáit biztosítja, és amely további részjogosítványokra bontható.

Az Alaptörvény SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG XXIV. cikk, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései a következőket tartalmazzák:

XXIV. cikk (1); Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk (1); Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

XXVIII. cikk (7); Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A bírósághoz fordulás joga tehát a tisztességes eljárás egyik részeleme. A bírósághoz fordulás jogából az a kötelezettség hárul az államra, hogy a jogviták elbírálására bírói utat biztosítson. Az Alkotmánybíróság – ahogyan az a 3165/2014. (V.23.) AB végzés Indokolás [16] pontja alapján megállapítható – a tisztességes eljáráshoz való alapvető jog lényegét az alkotmányos jelentőségű eljárási szabályok érvényesülésében értelmezi.

7./ Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a kezdetektől fogva kitűnik, hogy a jogállamiság nélkülözhetetlen elemének tekinti a jogbiztonságot. A kontinentális jogban a jogbiztonság kifejezi azt az „alapelvet”, hogy elsődlegesen a jogban, tartalmában és stabilitásában lehet bízni.

Az Alkotmánybíróság több határozatában is foglalkozott a jogbiztonság fogalmával. A 9/1992. (III. 5.) határozatában kimondta: „a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság; a jogbiztonság az állam kötelességévé teszi [...] hogy az egyes jogszabályok világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. [...] a jogbiztonság [...] az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is megköveteli. Ezért alapvetőek a jogbiztonság szempontjából az eljárási garanciák. Csak formalizált eljárás szabályainak követésével keletkezhet érvényes jogszabály, csak az eljárási normák betartásával működnek alkotmányosan a jogintézmények”. A jogbiztonság tehát az állam kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze és egyes részterületei is megfeleljenek ezen alkotmányos elvnek.

Az irányadó Alkotmánybírósági tétel szerint a jogállamiság elvéből adódó alapvető követelmény, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtsék ki tevékenységüket. Vagyis a jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. Ezt erősíti meg az Alkotmánybíróság 11/1992. (III.5.) AB határozata is, amely kimondja, hogy „a jogállamiság és jogbiztonság elvéből fakadnak az eljárási garanciák; ezek alapvető jelentőségűek az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatósága szempontjából. Csak a formalizált eljárás szabályainak követésével keletkezhet érvényes jogszabály, csak az eljárási normák betartásával működik alkotmányosan a jogszolgáltatás.”

Tehát már magában a jogalkotási folyamatba is olyan intézményes garanciák beépítése szükséges, amelyek képesek hatékonyan megakadályozni az alkotmánnyal összhangban nem álló normák megszületését.

A jogbiztonság általános eleme kell, hogy legyen a társadalmi viszonyok szabályozottsága, a jogi szabályozás egyértelműsége, a jogszabályok tényleges alkalmazhatósága, az indokolatlan változtatások elkerülése, a jogalkalmazás egységessége és kiszámíthatósága, valamint a jogalkalmazói döntések végrehajtottsága.

A korábban citált Alkotmánybírósági döntésből is látható, hogy a jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, hanem az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. A jogállamiság ugyanis lényegében nem állapot, hanem folyamat. A jogállamiságnak minden állami döntésben, cselekvésben, mulasztásban újból érvényesülnie kell.

Mindezekből egyértelműen következik, hogy a bíróságoknak törvénykezési gyakorlatuk során a vonatkozó jogszabályokra maradéktalanul támaszkodva kell meghozniuk döntésüket. Ezen jogszabályok közé pedig (még ha az Alaptörvény annak T) cikke szerint nem is tekinthető jogszabálynak) egyértelműen az Alaptörvényt is be kell sorolni, hiszen a bíráskodás minden területén megjelennek olyan alkotmányos alapelvek, amelyek az Alaptörvény szintjén kerülnek rögzítésre. Így az olyan ítélkezési gyakorlat, amelyben nem érvényesülnek az Alaptörvény rendelkezései, azok figyelmen kívül hagyásával születik döntés, nem felel meg a jogbiztonság követelményének.

Az igazságszolgáltatással szembeni alapvető állampolgári elvárás, hogy a bíróságok az ország különböző pontjain a döntéseiket egységes jogalkalmazási gyakorlatot folytatva, ésszerű időn belül hozzák meg.

bb.) A már ismertetett tényállás szerint

- a Szerződés részletvételt magában foglaló fogyasztói szerződés, amely szerződéssel létrehozott jogviszonyban a felperes fogyasztóként szerepel;
- az első fokú bíróság előtt – a felek közötti elszámolást is kérve – szavatossági igény előterjesztésével indult meg a polgári peres eljárás;
- a Fővárosi Ítéltábla – fogyasztói minőséget megállapító – végzését az ellenérdekű fél nem támadta, azzal szemben mind a mai napig nem terjesztett elő, akár alaki, akár tartalmi kifogást tartalmazó érvelést;
- a választottbíróságnak az ügyben – jogszabályi rendelkezés következtében is – hatásköre nem volt.

A választottbíróság már csak azért sem járhatott el, mert nem lízingszerződésről, hanem részletvételt magában foglaló és tulajdonjogát ruházását magában foglaló adásvételi szerződésről van szó.

A szerződéseket pedig tartalmuk szerint kell elbírálni és szinte mindegy, hogy mit írnak a szerződés címéhez, ha a tartalma szerint a szerződéses jogviszony más. A szerződés teljes tartalmát, a felek szerződéses akaratát és a szerződéskötés körülményeit mindig vizsgálni kell. A törvényi rendelkezés mellett az Alkotmánybíróság a 724/B/1994. AB határozatában is rámutatott arra az általános jogelvre, hogy a szerződéseket valóságos tartalmuk szerint kell megítélni, és minden olyan szerződés, amely megjelenésében nem a valóságos szerződési akaratot hordozza, színlelt szerződés, amely a Ptk. 207. §-ának (4) bekezdése alapján semmis.

Az előzőeket meghaladóan a választottbíróság egy „lemínuszolt” (visszavont”) számla alapján – ennek következtében sem járhatott volna el a választottbíróság - járt el és ez volt kötelezésének az alapja.

A Fővárosi Törvényszék úgy helyezkedett szembe a Fővárosi Ítéltábla döntésével, hogy nem folytatott le bizonyítási eljárást, a Kúria pedig ezen bizonyítatlanságban szenvedő alapra helyezte a jogerős ítéletet hatályban fenntartó ítéletét. Ezt meghaladóan a Kúria – Alaptörvényellenesen - elfogadta azon ténybeli alapot is, hogy a lízingszerződés alapján a Zrt. nemcsak a lízingdíjat és annak késedelmi kamatát, hanem ezt meghaladóan használati díjat is érvényesített!

Végül, de nem utolsó sorban, a Kft-nek egészen egyszerűen rossz volt a cégnév választása, ugyanis ingatlankereskedelemmel soha nem foglalkozott.

A Fővárosi Törvényszék és a Kúria eljárása Alaptörvénybe ütköző volt, tekintettel arra, hogy a Fővárosi Törvényszék, mint alacsonyabb szintű bírói fórum olyan jogértelmezést adott és olyan álláspontra helyezkedett jogerős ítéletében, amely szöges ellentétben állt a Fővárosi Ítéltáblának a senki által nem támadott jogerős végzésében tett megállapításával. A Kúria pedig ugyancsak szembe helyezkedett a Fővárosi Ítéltábla jogerős végzésben tett megállapításaival, bizonyítási eljárás mellőzése mellett.

A Kft., mint alkotmányjogi panaszt benyújtó álláspontja az, hogy a különböző szintű bíróságok egymás jogértelmezésére kötelesek figyelni, hiszen ez az egyik alapja annak, hogy egységes jogalkalmazás keretén belül valósuljon meg Magyarország jogbiztonsága. A bíróságoknak – a rájuk irányadó szabályok szerint kell eljárniuk, a jogalkalmazás során pedig a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell, hogy értelmezzék. Ráadásul egységesen!

bc.) Az alkotmányjogi panaszt előterjesztő álláspontja szerint ügye az egyéni jogvédelemmel összefüggésbe hozható, a bíróságok döntése az Alaptörvényben biztosított - a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát – sérti, amely tisztességes bírósági eljáráshoz való jog az Alkotmánybíróság gyakorlatában kiemelten védett alapvető jog.

Az alkotmányjogi panasz részben szubjektív részben objektív jogvédelmi eszköz, olyan különleges jogorvoslatot biztosít amely a legsúlyosabb – alkotmányos – jogsérelmek esetén lehetőséget ad az alaptörvénnyel összhangban lévő döntés meghozatalára, ami a jogerő feltörését és a jogerős határozatok megsemmisítését eredményezi.

Az alkotmányjogi panaszt előterjesztő véleménye szerint egy fellebbviteli bíróság, ítélkezési szint jogerős döntésével szembe nem helyezkedhet alacsonyabb szintű bíróság, éppen ezért a Fővárosi Ítéltábla jogerős döntését – miszerint az alkotmányjogi panaszt előterjesztő fogyasztónak minősül – a Fővárosi Törvényszék egyik tanácsa sem vonhatta volna kétségbe, önálló döntéseiben szembe menve a Fővárosi Ítéltábla jogerős határozatában foglaltakkal.

Az előzőek igazak a Kúria eljárására is, hiszen egy feltárt ténybeli alapból származó jogerős döntéssel szemben állástfoglaló határozat meghozatala, nevezetesen, hogy az alkotmányjog panaszt előterjesztő – ellentétben a Fővárosi Ítéltábla más eljárásban hozott megállapításával – nem fogyasztó, sérti a jogbiztonságot, de legfőképpen az alkotmányjog panaszt előterjesztőt alapjogon megillető tisztességes bírósági eljárás elvét, ezért az alkotmányjogi panaszt előterjesztő Alaptörvény által védett jogai sérülnek!

A fentiek előrebocsátása mellett az alkotmányjogi panasz előterjesztője kéri, hogy a T. Alkotmánybíróság döntését - az összetársadalmi értékítélet kitapintása mentén és az igazságszolgáltatással szembeni alapvető állampolgári elvárás fényében - hozza meg, nevezetesen, hogy a bíróságok az ország különböző pontjain a döntéseiket egységes jogalkalmazási gyakorlatot folytatva hozzák meg, figyelemmel a bírósági szervezeti rend hierarchiájára is.

Ad.3./ Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

Az alkotmányjogi panaszt előterjesztő (Kft.) további véleménye az, hogy a következő - Alaptörvény által ugyan nem szabályozott, de a jogirodalomban alapjogként elismert - jogok sérültek a választottbírósági eljárás során. Ezek a következők: 1.) tisztességes eljárás elve, 2.) az egyenlő bánásmód elve, 3.) az emberi méltóság elve. A Kft. ezen további véleményében igyekszik összefoglalni a korábbi bírósági eljárással kapcsolatos ellenvetéseit.

1./ A Kft. fordult először az általános hatáskörű bírósághoz (Fővárosi Törvényszék) befizetve a maximális mértékű eljárási illetéket, majd a Zrt. a megindított polgári peres eljárás során fordult a választottbírósághoz.

2./ A Kft. választottbíró nem választott, a választottbíróság hatáskörét nem fogadta el, már csak azért sem, mert egy- a bankok és pénzintézetek által létrehozott és finanszírozott ilyen szervezet függetlennek egyáltalán nem tekinthető. Az előzőeket meghaladóan a választottbírósági eljárásban nincs egyetlen olyan elem sem, amely egy „kispénzű” magyar vállalkozás segítségére lehetne, hovatovább ellehetetleníti őt alappal bíró jogainak érvényesítése során.

a.)Közismert, hogy a választottbírósági eljárásban nincs maximálva az eljárási illeték, így egy olyan egyszerű kis cég, mint a Kft. nem tud 10 Mó Ft eljárási illetéket megfizetni, ezáltal az eljárásból „ki is zárja magát”.

b.) a Kft. beszámítási kifogással élt, többet nem követelt, mint amit a Zrt., mindezek ellenére a választottbíróság a beszámítási kifogást viszontkeresetként értékelte és illetékmegfizetésre kötelezte a Kft-t. Mint ahogyan az eljárási illeték, úgy a „vizontkereset” kapcsán lerovandó illeték is horribilis mértékű, azt a Kft. teljesíteni nem tudta, jogvédelmi jogai, így alkotmányos joga is sérült.

3./ A választottbíróság – érezve maga is, hogy a felek közötti szerződés nem lízingszerződés – belement az ügy érdemében, jóllehet teljeskörű elszámolást magában foglaló tulajdonjogi kérdést rendező jogvitáról volt szó. (Az ingatlant érintő tulajdonjogi vita tényét támasztja alá az, hogy az ingatlan-nyilvántartásba a Kft-t megillető, tulajdonjog fenntartással történt eladás ténye került bejegyzésre.)

A felek közötti szerződés nem lízingszerződés, tekintettel arra, hogy

a.) A Zrt.

- már 2000-ben tulajdonosa volt az ingatlannak, így a 2002 augusztus 16-án nem a Kft. megbízásából vette meg az ingatlant;

- sohasem mutatta meg sem a Kft-nek, sem a választottbíróságnak, többszöri kérés ellenére sem, hogy mennyiért vette az ingatlant, nem mutatta be az értékebecslést, hiszen egy tényleges lízingszerződésnél, a tőketörlesztést a vételár részletek megfizetését jelenti, míg a lízingdíj a tőkeösszeget meghaladóan egyéb összegeket, így a lízingbeadónak járó lízingdíjat, kamatot és egyéb költségeket is tartalmaz.

b.) A tőke vonatkozásában a lízingbe vevőnek önerővel kell rendelkeznie, ez a jelen ügyben nem történt meg.

c.) Normál lízingügylet esetén ekkora maradványérték – mint a jelen ügyben – nem keletkezik, hiszen zárt végű lízing esetén a maradványérték többnyire nulla vagy minimális.

4./ A Kft. álláspontja szerint az egész választottbírósági eljárás tisztességtelen volt, mert nem vett figyelembe nagyon lényeges körülményeket.

A Zrt. 2002. évre vonatkoztatva leminuszolta a korábban kiállított számláját, ami több, mint törvénytelen. 12 évre visszamenőleg nem lehet leminuszolni egy áfás számlát, hiszen az az elévülési időn kívül van, és már nem lehet önrevíziót sem elvégezni, amit pedig kötelező módon meg kellene tenni. (A leminuszolt számla egyébiránt azt is jelenti, hogy ennnyivel kisebb a Zrt. követelése, tehát már a korábbi adatokból is azt kellett volna megállapítania választottbíróságnak, hogy a Zrt-nek követelés nincs)

A választottbíróság nem vette figyelembe a felek közötti elszámolást vizsgálva, hogy

- a Zrt. lényegesen kisebb ingatlant adott el, mint ami a szerződésben rögzítésre került, így az aktuális és alappal bíró vételár okán lényegesen kevesebb a megfizetendő ÁFA összege, kevesebb a vagyonszerzési illeték összege, ezáltal kevesebb a tőke és járuléka, tehát az egyéb törlesztőrészlet összege is! (Mindezek ellenére a Kft. 12 évig fizette a részleteket, így jelenleg bőven túlfizetésben van.

A Kft. egyébiránt kifizette a jogviszony „elején” a teljes ÁFA összeget és a teljes vagyonszerzési illetéket (utal itt a Kft. a tulajdonjog fenntartással történt eladás tényére!; csaknem 100 Mó Ft értékben. Viszont a leminuszolt számla miatt a Zrt. nemcsak a Kft-től kapta meg az ÁFA összegét, hanem az adóhatóságtól is, eredményesen visszaigényelhette és vissza is igényelte! Ez kétszeri szerzés)

- a kirendelt igazságügyi könyvszakértő is megállapította, hogy ez nincs rendben. Megállapította, hogy a Zrt. elszámolása rossz és nem felel meg a jogszabályoknak. A választottbíróság ezzel sem foglalkozott!!!

5./ A választottbírósági eljárás során sérültek az egyenlő elbánás joga is, hiszen a Kft. egyik tulajdonosát kétszer sem engedték be a tárgyalásra, semmilyen minőségben sem. Ráadásul az ügyvezetőknek sem engedték meg, hogy előadja álláspontját, folyton belefojtva a szót

A választottbíróság nem tartotta be a határidőket sem, hiszen egy éven belül nem, hozott ítéletet, ráadásul teljesen más határidő-kiosztást alkalmazott a Kft. (3 nap) és a Zrt. /hónap) tekintetében. A Kft. 3 napos határidőt kapott papíralapú bizonylatok bemutatására (!!!) csaknem 15 évre visszamenőleg, de a Zrt-nek – érdekes módon - elég volt egy ismeretlen körülmények között született excel-táblát bemutatni.

A választottbíróság nem kötelezte a Zrt-t arra, hogy az „egy gombnyomásra” megoldható adatközlésnek a Zrt. tegyen eleget, pedig ez kötelessége lett volna, ami megint a Kft. jogsérelmét jelenti, ráadásul úgy, hogy alappal nem bíró választottbírósági ítélet „áldozata” lett a Kft.

6./ Röviden összefoglalva:

A Kft. indított polgári peres eljárást tulajdonjogi kérdést illetően és határidőn belül, miután észlelte a Kft., hogy olyan mértékű - alapjogot sértő - szerződés kapcsán, amelyet figyelembe kellett volna venni. A Kft. szerette volna, ha tisztességes és érdemi tárgyalás eredményeként jutottak volna a szerződő felek a végeredményhez. A Kft. álláspontja ugyanis az volt, hogy egy valótlán adattartalmú szerződés (nevezetsen, hogy kisebb az eladott ingatlan területe, mint ami a szerződésben van) alapján döntött a választottbíróság (ami azóta megszűnt!) a Kft. alapjogi érdekeit sértő módon.

Mindenképpen elgondolkodtató, hogy ha egy 2002-es éven számított bruttó 1660636,26 eurós ingatlannak lényegesen kisebb a mérete, akkor e miatt mennyi lett volna a valós akkori értéke és ehhez képest a Kft. mennyit teljesített.

7./ Az ügyet illető még nagyon fontos körülmények, hogy a Zrt.

- jelenleg az ingatlant akarja, tovább a hátralékos lízing díjat is, ami nem lehetséges. Ennek érdekében megpróbálta a Földhivatalnál a tulajdonjog-fenntartással történő eladás tényét törölni azért, hogy azt nyugodtan megszerezze és eladhassa. A bíróság által is megállapítottan, nem az illetékes végrehajtóhoz fordult, hogy a jogszerűen birtokon belül lévő Kft-t birtokon kívül helyezték.

-a mai napig nem állította ki a számlát, pedig kötelessége lett volna, egyébként ezen – kifejezetten nem jogkövető magatartásnak köszönhető –, hogy a Zrt. más irányú eljárást is indított a Kft.-vel szemben.

A Kft., mint alkotmányjogi panaszt benyújtó kijelenti, hogy a Kúriánál, mint felülvizsgálati bíróságnál kezdeményezte a jogerős bírósági ítélet végrehajtását; eredménytelenül.

A Kft., mint alkotmányjog panaszt benyújtó csatolja a törvényes képviselője által adott ügyvédi meghatalmazás egy példányát.

A Kft., mint alkotmányjog panaszt benyújtó ezúton kijelenti, hogy személyes adatainak nyilvánosságra hozásához ezúton hozzájárul.

A Kft., mint alkotmányjog panaszt benyújtó mellékletként csatolja az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolatait.

Az előzőeket meghaladóan a Kft. hivatkozik még arra is, hogy

- olyan visszafordíthatatlan folyamat indulhat el, amely esetében az eredeti állapot helyreállítására lehetőség már nem lenne, a jelenleg kialakult helyzet egyébként is a Kft. jogszabály által védett érdekeit sérti;
- az eredeti állapot helyreállításának lehetetlenségét a Kft. már csak arra tekintettel is behivatkozta, hogy ismeretei szerint a Zrt. – illetve valamennyi érdekeltisége – végelszámolás alatt áll, a tulajdonos Magyarországról ki kíván vonulni; illetve
- a Zrt. a jelenlegi helyzetben még a választottbíróság ítélet alapján sem akar a Kft. fizetési teljesítésének alapjául szolgáló számlát kibocsátani, e nélkül kéri a fizetést, amely magatartás miatt a Kft. a Nemzeti Adó-és Vámhivatal hatáskörrel és illetékességgel rendelkező igazgatósága előtt, költségvetési csalás körében elvégzendő vizsgálatot kezdeményezett.

Az alkotmányjogi panaszt benyújtó tisztelettel közli, hogy a jelen beadványát – egyidejűleg - három módon juttatja el a T. Alkotmánybírósághoz;

- *egyrésztől elektronikus úton, a Fővárosi Törvényszék útján;*
- *másrésztől postai úton, ajánlott, elsőbbségi küldeményként;*
- *harmadrésztől a T. Alkotmánybíróság e-mail címére elektronikus úton.*

Szolnok, 2019. január 7.

Tisztelettel:

alkot
je
Dr.

Dr. Kolláth Zoltán ügyvéd